



full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa



Al final ens salvarà la misericòrdia



Tot just fa vuit dies celebràvem la Vetlla pasqual en la nit santa de la resurrecció del Senyor. En aquella celebració vàrem beneir les fonts baptismals i alguns catecúmens adults van rebre els sagraments de la iniciació cristiana en diversos llocs de la nostra diòcesi: el Baptisme, la Confirmació, l'Eucaristia.

D'aquesta manera, molts començaven a ser cristians en l'antiguitat, però amb el pas dels segles, la celebració del sagra-

ment del Baptisme es va avançar per a realitzar-se tan aviat com fos possible. Per això molts de nosaltres el vàrem rebre de petits, i així ho hem viscut també en amics i familiars quan tenen una criatura.

La Pasqua és, doncs, un temps de gràcia molt especial en el qual se'ns convida a rebre els sagraments, a participar-hi i renovar la nostra iniciació cristiana recordant el dia del nostre Baptisme, o de la

nostra Confirmació, i a tornar a professar la fe de l'Església amb el nostre «sí» generós i confiat a Déu.

Tots els sagraments són fruit de la Pasqua, de l'amor de Déu manifestat en el seu Fill, sobretot en la seva mort i la seva resurrecció. Déu ens crida a viure amb Ell i ens dona els sagraments que són com els canals de la seva gràcia per a la nostra vida en aquest món.

Durant el temps de Pasqua, que hem iniciat, se'ns ofereixen especialment, com he dit, el Baptisme, la Confirmació i l'Eucaristia. Però no podem oblidar el sagrament de la Penitència, la Confessió, que és com una renovació del nostre Baptisme. És cert que en Ell hem rebut i hem començat una vida nova però també ho és que som febles i constatem la necessitat contínua de demanar perdó i de ser perdonats, de ser reconciliats novament amb Déu. De fet, així ho expressem a l'inici de la celebració de la Missa i ho repetim constantment en el Parnostre: «Perdoneu les nostres ofenses...».

No podem deixar passar de llarg aquest gran regal del Senyor, fruit de la seva passió i de la seva resurrecció: «Al vespre d'aquell mateix dia, que era diumenge, els deixebles, per por dels jueus, tenien les portes tancades del lloc on es trobaven. Jesús va arribar, es posà al mig i els digué: "Pau a vosaltres...". Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant, a qui perdonareu els pecats, li quedaran perdonats; a qui no els perdoneu, li quedaran sense perdó"» (Jn 20,19-23).

A Jesús això li ha costat la vida, la seva sang vessada per nosaltres. No tinguem por i acudim amb confiança a aquest sagrament de la Misericòrdia perquè el perdó no és altra cosa que el seu mateix amor de Pare que ens acull, ens abraça, cura les nostres ferides, ens revesteix de nou, i ens fa entrar a casa seva, a participar de la seva festa amb el seu Fill Jesús. De fet, avui celebrem el diumenge de la Misericòrdia de Déu!



ENTREVISTA

En record del bisbe Joan



JORDI BREU PANYELLA

En complir-se 15 anys del traspàs de Mons. Joan Carrera i Planas, i per tal de mantenir viu el record i el pensament de qui va ser bisbe auxiliar de Barcelona, des del Memorial Bisbe Joan Carrera han volgut retre-li homenatge a través d'un llibre que inclou vivències personals viscudes per moltes persones. Amb el títol *Mireu els lliris del camp com creixen* (Mt 6,28), el seu lema episcopal, el llibre reflecteix la vida d'un pastor que sempre va tenir l'exemple de Jesucrist i les paraules de la Bona Nova com a llum de la seva vida i de servei a l'Església.

Per què el bisbe Joan li va deixar una gran petjada?

Quan va arribar a Sant Isidre de l'Hospitalet de Llobregat com a rector jo era un escolà jovenet, i quan va marxar, quinze anys més tard, ja com a bisbe auxiliar, va batejar el meu fill. Durant aquest temps al seu costat vaig tenir l'oportunitat de conèixer millor Jesús, a entendre millor l'Evangeli, a acollir amb el cor ben obert l'immigrant, a ajudar activament el necessitat, i a actuar per aconseguir una societat més justa i solidària.

Què destacaria del contingut del llibre?

El llibre té una part en la qual recordem el jove seminarista Joan Carrera; una que se centra en Mn. Joan, al servei de la parròquia; i, finalment, una dedicada al bisbe Joan, al servei de la diòcesi. El tanquem amb dos temes cabdals per a ell, eixos vertebradors durant tota la seva vida: els mitjans de comunicació i la seva estimació a Catalunya.

Per què va triar aquest lema episcopal, que ara l'heu recuperat com a títol?

El bisbe Joan va triar aquestes paraules de l'Evangeli, senzilles, però fonamentals per a tot creient, perquè posen l'accent en la confiança que Déu fa créixer la vida i, citant les seves paraules: «Per a mi és fonamental quan el Senyor diu "Mireu els lliris del camp com creixen", en el context de fiar-se de Déu, de creure que hi ha l'acció de Déu que fa créixer la vida, i donar prioritat a la seva acció per damunt de la meua.»

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Que les paraules facin estada entre nosaltres

D'algunes de les persones que esdevenen punts de referència en les nostres vides no ens queda res d'escrit. D'altres ens han deixat i ens deixen el testimoni escrit del seu pensament en una reflexió, en una pregària, en un poema. Són missatges senzills i, sovint, belles paraules: una dedicatòria en un llibre regalat oportunament; un escrit del catequista adreçat a tots els nois i les noies que s'han confirmat; una carta rebuda en un moment difícil; una felicitació sincera davant un èxit petit o gran; una reflexió encertada davant una actuació o una actitud poc correcta; aquell poema o text del pare o de la mare que fa referència a un fet important de la meua vida; una carta o un correu electrònic de la persona estimada; el text o la pregària que neix del dolor de la mort o de la joia d'un aniversari; un breu i oportú SMS o WhatsApp...

Estem parlant d'una literatura senzilla, sense pretensions, però, també, d'un instrument molt valuós que ens ajuda en la reflexió o en la contemplació i que ens ensenya a expressar sentiments i creences, a dir el que portem a dins, a donar testimoni d'una esperança, a proclamar una fe, a obrir-nos

cap allò que ens depassa, cap a la transcendència, cap a Déu. No hi ha dubte que es tracta de textos de gran interès per a la persona a qui van adreçats. Hi ha el perill, però, que ens deixem seduir pel gust de la paraula, sense aprofundir ni deixar-nos interpel·lar pel seu significat. En apropar-nos a aquests textos no ens podem quedar només en l'agraïment. Cal anar més enllà.

Les paraules escrites demanen sempre un acolliment actiu per aconseguir la seva finalitat. S'ha de realitzar a l'interior de cada persona receptora. Han estat escrites per ser llegides, pensades i acollides. Sempre hem de tenir espai en el nostre interior per acollir l'altre en les seves paraules. Només així es comunica i es realitza el missatge que hi ha al darrere de tots i de cadascun dels textos. Deixem que aquests escrits llegits des de l'afecte actuïn en nosaltres; i més quan, majoritàriament, pretenen seguir el consell de la carta als Efesis que se'ls pot aplicar: «Que de la vostra boca no surtin mai paraules dolentes sinó tan sols aquella paraula que serveix per a edificar els altres en allò que convingui i faci bé als qui l'escolten» (Ef 4,29).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Venerar sus manos misericordiosas

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Con nuestras manos nos comunicamos; reforzamos nuestras palabras. Son voces silenciosas y mensajeras. Sentimientos y deseos; directrices, trabajo y cercanía. ¡Cuánta riqueza expresiva contenida en nuestras manos!

Miremos las manos del apóstol Tomás; manos decididas que en un primer momento, niegan; manos incrédulas ante la alegría de sus hermanos por la Resurrección; manos que refuerzan su propio pensar y criterio. Pero, sobre todo manos humildes que se inclinan ante las manos misericordiosas de su Señor. Manos de discípulo y de apóstol que nos indican: Así, solo así, podremos acoger su misericordia; agradecidos y humildes, venerar la misericordia de nuestro Señor Resucitado.

Sí, pidamos la gracia de contemplar y de venerar las manos del Señor. Acercarnos a las llagas, a las señales de su entrega en la cruz, a la muestra de amor infinito al Padre y hacia nosotros que en Él, nos hace hijos. Manos que invitan: toca, palpa mi misericordia. Manos que bendicen, que nos hace llegar la gracia que brota de su corazón.

Agradecidos, veneremos sus manos misericordiosas; humildes, participemos en la explosión de la alegría de su Resurrección; generosos, seamos testigos e, impregnados de misericordia, vayamos «al encuentro de cada persona llevando la bondad y la ternura de Dios» (Papa Francisco, *Misericordiae Vultus*, 5).

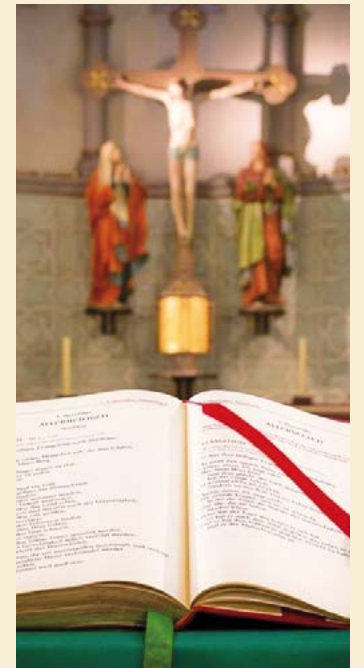
Felicidades, Madre de la Misericordia, guíanos y llévanos de tu mano.

Lectures de la missa diària i santoral

8. □ Dilluns (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 7,10-14; 8,10 / Sl 39 / He 10,4-10]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. □ Dimarts [Ac 4,32-37 / 92 / Jn 3,7-15]. Pasqua de Resurrecció. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Dimecres [Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.



11. ■ Dijous [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); sant Isaac, monjo; santa Gemma Galgani, vg. seglar.

12. □ Divendres [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

13. □ Dissabte [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

14. □ † Diumenge vinent, diumenge III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ac 3,13-15.17-19 / Sl 4 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.





DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.

Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món.

La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dona testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó».

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas».

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 4,32-35)

En el grupo de los creyentes tenía un solo corazón y una sola alma: nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía, pues lo poseían todo en común.

Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor. Y se los miraba a todos con mucho agrado.

Entre ellos no había necesitados, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero de lo vendido y lo ponían a los pies de los apóstoles; luego se distribuía a cada uno según lo que necesitaba.

Salm responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los que temen al Señor: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Este es el día que hizo el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama al que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor de Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Este es el que vino por el agua y la sangre: Jesucristo. No solo en el agua, sino en el agua y en la sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor». Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo».

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomás con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros». Luego dijo a Tomás: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métela en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente». Contestó Tomás: «¡Señor mío y Dios mío!». Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Bienaventurados los que crean sin haber visto».

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Estos han sido escritos para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Jesús ressuscitat, present en la comunitat reunida

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral

Massa vegades els cristians pensem que estem sols. Constatem, potser, que som pocs, que tenim les nostres mancances, i ens desanimem.

No ens adonem ni recordem que Jesús ressuscitat es fa constantment present en la seva comunitat reunida. Sorgeixen desavinences que ens fan mal, i ens venen desconfiances referents a la fe i l'esperança, i ens costa acceptar-nos i complementar-nos amb caritat. Ens ho volem arreglar nosaltres tots sols, i no en sabem.

Cal que ens reunim en nom de Jesús —el Vivent— i el deixem entrar enmig de la comunitat. Ell s'hi vol fer present, i també a nosaltres ens diu: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres... Rebeu l'Esperit Sant... a qui perdoneu els pecats, els quedaran perdonats...»

Aquest és el missatge que els deixebles reberen de Jesús Ressuscitat, i és el mateix que podem rebre nosaltres. No estem sols, Jesucrist és amb nosaltres, i ens envia al món perquè siguem els seus testimonis i donem a conèixer la Bona Notícia de la seva Resurrecció.

Sempre hi haurà qui no cregui, perquè està fora de la Comunitat, com va passar amb Tomàs, que no havia vist el Senyor. Però Jesús, ve moltes vegades, i quan Tomàs hi és, Jesús li diu: «sigues creient... i feliços els qui creuran sense haver vist».

La conversió a la fe en la Resurrecció del Senyor, és obra de Jesús que ens dona el seu Esperit Sant, però és de gran importància el testimoni de vida de la comunitat cristiana. La seva manera de parlar i de viure serà sempre una gran ajuda, o podria esdevenir un obstacle important.

Un gran testimoni de fraternitat, i de comunió de béns, pot atreure i ajudar a molts indiferents, a fer bons passos cap a la fe en Jesucrist.

El llibre dels Fets dels Apòstols ens explica que: «la multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima. Donaven testimoni de la Resurrecció de Jesucrist. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència».

Es remarquen uns punts fonamentals.

—Manifestar, amb fets, la unió i estimació fraterna.

—Ser testimonis de Crist Ressuscitat, encara que els ulls no l'hagin vist.

—Posar en comú els béns propis i compartir-los. D'aquesta manera podrem ajudar als més febles i necessitats.



VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 8 d'abril, a les 13.30 h. Missa i renovació de vots de les Filles de la Caritat de la Fundació Busquets de Terrassa.

Divendres 12 d'abril a les 10 h. Jornada esportiva de les escoles de la diòcesi a La Garriga.

Dissabte 13 d'abril. XVI Aplec de Marallts al santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Dissabte 13 d'abril, a les 20 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Mena de Sentmenat.

Diumenge 14 d'abril, a les 12.30 h. Confirmacions a la parròquia de Santa Coloma de Marata.

Diumenge 14 d'abril, a les 20 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Cebrià a l'Església de l'Assumpció.

Notícies

Exercicis espirituals de cap de setmana. Diverses parròquies de la diòcesi promouen exercicis espirituals de cap de setmana per a laics a la Casa



de la Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui. En aquest any ho han fet ja des de Sant Cugat, Valldo-reix i, més darrerament, Cardedeu i el Sant Esperit de Terrassa.



Celebració de la festa de la Residència sacerdotal Sant Josep Oriol. El dijous 21 de març es va celebrar la fes-

ta de la Residència sacerdotal Sant Josep Oriol de les tres diòcesis de la Província Eclesiàstica de Barcelona. Va presidir la celebració Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona i president actual del patronat de la Fundació. Concelebraren Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat; Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa; Mons. Javier Vilanova, bisbe auxiliar de Barcelona; Mn. Saturnino Rodríguez, director de la Residència; i demés preveres. Després de la celebració tingué lloc el dinar amb els residents.



Convivència dels seminaristes a Montserrat. Els dies 22 i 23 de març va tenir lloc la convivència dels seminaristes a Montserrat tot preparant-se per la Setmana Santa. El P. Joan M. Mayol OSB els va predicar.

A més a més...

10è aniversari de Càritas Diocesana de Terrassa. El divendres 19 d'abril a les 20.30 h, al monestir de Sant Cugat, es realitzarà un concert solidari amb la participació de l'Escolania de Montserrat, amb motiu de la celebració del 10è aniversari de Càritas Diocesana de Terrassa. Les entrades es poden adquirir a través del web de Càritas Diocesana de Terrassa.

Recés discerniment vocacional. La Delegació de Pastoral Vocacional organitza tres dies de recés en silenci, oració i amb xerrades per mirar de respondre a la pregunta: «Què vol Déu de mi?». És una eina per a joves que volen conèixer la voluntat de Déu sobre la seva vida. Per a més informació contacteu amb Mn. Guillem al tel. 660 847 213.

Vint anys de la diòcesi. El dissabte 15 de juny, el nunci de S. S., Mons. Bernadito Auzá, presidirà la Missa a la Catedral de Terrassa a les 11 del matí, en acció de gràcies pel vintè aniversari de la creació de la diòcesi. Concelebrarà Mons. Salvador Cristau i un bon nombre de bisbes de Catalunya. Després de la Missa, a les 12.30 h, tindrà lloc un refrigeri popular en els patis de l'Escola Vedruna La Vall.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Al final, nos salvará la misericordia

Apenas hace ocho días celebrábamos la Vigilia pascual en la noche santa de la resurrección del Señor. En aquella celebración bendijimos las fuentes bautismales y algunos catecúmenos adultos recibieron los sacramentos de la iniciación cristiana en diversos lugares de nuestra diócesis: el Bautismo, la Confirmación, la Eucaristía. De esta forma, muchos empezaban a ser cristianos en la antigüedad, pero con el paso de los siglos, la celebración del sacramento del Bautismo se avanzó para realizarse lo antes posible. De ahí que muchos de nosotros lo recibimos de pequeños, y así lo hemos vivido también en amigos y familiares cuando tienen un hijo.

La Pascua es, pues, un tiempo de gracia muy especial en el que se nos invita a recibir los sacramentos, a participar y renovar nuestra iniciación cristiana, recordando el día de nuestro Bautismo, o de nuestra Confirmación, y a volver a profesar la fe de la Iglesia con nuestro «sí» generoso y confiado a Dios.

Todos los sacramentos son fruto de la Pascua, del amor de Dios manifestado en su Hijo, sobre todo en su muerte y resurrección. Dios nos llama a vivir con Él y nos da los sacramentos que son como los canales de su gracia para nuestra vida en este mundo.

Durante el tiempo de Pascua, que hemos iniciado, se nos ofrecen especialmente, como he dicho, el Bautismo, la Confirmación y la Eucaristía. Pero no podemos olvidar el sacramento de la Penitencia, la Confesión, que es como una renovación de nuestro Bautismo. Es cierto que en Él hemos recibido y hemos empezado una vida nueva pero también lo es que somos débiles y constatamos la necesidad continua de pedir perdón y ser perdonados, de ser reconciliados nuevamente con Dios. De hecho, así lo expresamos al inicio de la celebración de la Misa y lo repetimos constantemente en el Padrenuestro: «Perdona nuestras ofensas...».

No podemos dejar pasar por alto este gran regalo del Señor, fruto de su pasión y de su resurrección: «Al anochecer de ese mismo día, que era domingo, los discípulos, por miedo a los judíos, tenían las puertas cerradas del lugar en el que se encontraban. Jesús llegó, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros...». Entonces sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo, a quien le perdonéis los pecados, le quedarán perdonados; a quien no les perdonéis, les quedarán sin perdón» (Jn 20,19-23).

A Jesús le ha costado la vida, su sangre derramada por nosotros. No tengamos miedo y acudamos con confianza a este sacramento de la Misericordia porque el perdón no es otra cosa que su mismo amor de Padre que nos acoge, nos abraza, cura nuestras heridas, nos reviste de nuevo, y nos hace entrar en su casa, a participar de la fiesta con su Hijo Jesús. De hecho, ¡hoy celebramos el Domingo de la Misericordia de Dios!



BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

